

Obchody XXXVII rocznicy Strajku Generalnego na Podbeskidziu

ZASŁUŻENI ODZNACZENI

W piątek, 2 lutego, w Bielskim Centrum Kultury w Bielsku-Białej odbyło się uroczyste spotkanie dawnych i obecnych działaczy podbeskidzkiej „Solidarności”, zorganizowane z okazji 37 rocznicy podbeskidzkiego strajku generalnego. Uroczystość była okazją nie tylko do wspomnień i spotkania starych strajkowych znajomych, ale także do uhonorowania zasłużonych działaczy związkowych.

W spotkaniu wśród dawnych i obecnych działaczy „Solidarności” było wielu uczestników tamtego zwycięskiego protestu. Związkowe władze reprezentowali m.in. przewodniczący Komisji Krajowej Bogdan Biś oraz szef regionu częstochowskiego Jacek Strączyński. Nie zabrakło też honorowych gości – duchownych na czele z biskupami Tadeuszem Rakoczym i Pawłem Anweilerem, parlamentarzystów, działaczy samorządowych. Specjalnymi gośćmi

uroczystości byli przedstawicielka prezydenta RP Andrzeja Dudy Agnieszka Lenartowicz-Łysik oraz wiceminister rodziny, pracy i polityki społecznej Stanisław Szwed. To oni – w imieniu Prezydenta RP uhonorowali Złotymi Krzyżami Zasługi dwóch zasłużonych związkowców naszego regionu: Dariusza Dudka z PG Silesia w Czechowicach-Dziedzicach oraz Piotra Górnego ze spółki Bulten Polska Shiloh.

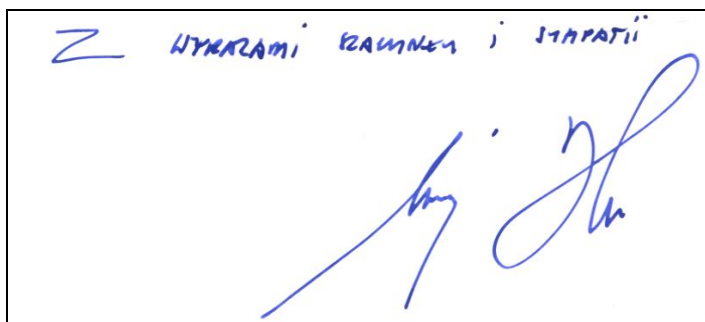
Ciąg dalszy na str. 2

ZASŁUŻENI ODZNACZENI

- dokończenie ze str. 1 -

W trakcie spotkania słowo do zgromadzonych wygłosił biskup Tadeusz Rakoczy. Pogratulował tym wszystkim, którzy 37. Lat temu podjęli walkę z niesprawiedliwością i dzięki swemu uporowi i solidarności zwyciężyli. Biskup przypomniał, że wolność, o którą wówczas walczyliśmy, dziś trzeba mądrze, wspólnie zagospodarowywać, gdyż jest ona – jak podkreślał wielokrotnie św. Jan Paweł II – nam nie tylko dana ale i zadana.

Podczas uroczystości swymi refleksjami - zarówno rocznicowymi jak i tymi, dotyczącymi dzisiejszej sytuacji w Polsce - podzielili się z zebranymi Bogdan Biś i Marek Bogusz, a Agnieszka Lenartowicz-Łysik odczytała okolicznościowe pismo od prezydenta RP Andrzeja Dudy (poniżej prezentujemy autograf Prezydenta, a całe pismo publikujemy je na następnej stronie).

W trakcie spotkania odbyła się uroczystość wręczenia przez wiceprzewodniczącego Komisji Krajowej Bogdana Bisia i szefa podbeskidzkiej „Solidarność” Marka Bogusza statuetki i dyplomu „Związkowca Roku 2017”. Otrzymał ją Jarosław Klajman, przewodniczący Organizacji Podzakładowej NSZZ „Solidarność” Tauron Ciepło SA.

Z kolei przewodnicząca Regionalnej Sekcji NSZZ „Solidarność” Oświaty i Wychowania w Bielsku-Białej Jadwiga Utecht-Nolbrzak w imieniu szefa Sekcji Krajowej, Ryszarda Proksy, uhonorowała Złotymi Odznakami Krajowej Sekcji

Oświaty i Wychowania zasłużone członkinie oświatowej „Solidarność”: Katarzynę Dunikowską-Blotko, Małgorzatę Dendys oraz Małgorzatę Kozień-Noworytę (tę ostatnią re-prezentował syn).

Natomiast emerytowany nauczyciel, Leszek Tomalak, za swą pracę koordynatora społecznych inspektorów pracy, został uhonorowany specjalnym dyplomem i statuetką, wręczoną wspólnie przez Marka Bogusza oraz Jadwigę Utecht-Nolbrzak.

Spotkanie zakończył koncert piosenek Jacka Kaczmarskiego w wykonaniu zespołu „Walk” z Młodzieżowego Domu Kultury w Oświęcimiu.

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, 2 lutego 2018 roku

Uczestnicy i Organizatorzy
obchodów 37. rocznicy
strajku generalnego na Podbeskidziu
w Bielsku-Białej

Stanow! Państwo!

Obchodzimy dziś rocznicę wydarzeń sprzed trzydziestu siedmiu lat, kiedy to związkowcy Podbeskidzia podjęli strajk generalny, sprzeciwiając się nadużyciom i przestępstwom, których dopuszczali się przedstawiciele komunistycznego aparatu władzy. Na przełomie stycznia i lutego 1981 roku do strajku, koordynowanego przez Międzyzakładową Komisję Związkową NSZZ „Solidarność”, przystąpiło ponad dwieście tysięcy osób. Pod naciskiem protestujących zwolniono ze stanowisk wielu oskarżanych o korupcję i nieuczciwość prominentów. Strajk pokazał też jedność mieszkańców wobec komunistycznego aparatu opresji oraz ich determinację w dążeniu do wolności i do uczciwości w życiu publicznym.

Wydarzenia te są wielkim świadectwem ducha „Solidarności”, która nie była tylko ruchem na rzecz obrony osobistych swobód i poprawy warunków życia – była także, a może przede wszystkim, ruchem na wskroś obywatelskim i patriotycznym, przejawem troski o dobro wspólne, jakim jest Polska. Chcę to szczególnie podkreślić w roku Narodowych Obchodów Setnej Rocznicy Odzyskania Niepodległości. Strajkującym przed trzydziestu siedmiu laty na Podbeskidziu towarzyszyła bowiem ta sama idea, którą kierowali się Ojcowie Niepodległości – wielcy mężowie stanu zdolni poświęcić swoje partykularne interesy, wygodę i osobisty zysk dla Rzeczypospolitej.

Świadomość, że Polska jest naszym wspólnym domem, o który musimy dbać, w którym każdy powinien czuć się bezpiecznie i dobrze, przyświeca nam także obecnie, kiedy myślimy o przyszłości, o tym, jaki ma być nasz kraj za rok, za dekadę, za kolejnych sto lat.

Strajk na Podbeskidziu był sprzeciwem wobec fałszywej i pozorowanej odnowy, był wołaniem o prawdziwie wolną, demokratyczną, sprawiedliwą i uczciwą Polskę. Dziś odwołujemy się do tych postulatów, budując zaufanie do instytucji państwa, przywracając uczciwość i świadomość misji w życiu publicznym i wzmacniając poczucie bezpieczeństwa w duchu wspólnej odpowiedzialności.

Właśnie tego – odpowiedzialności za Polskę w wymiarze krajowym i lokalnym – uczy nas przykład strajkujących przed trzydziestu siedmiu laty mieszkańców Podbeskidzia. Tym z nich, którzy dzisiaj uczestniczą w rocznicowych obchodach, pragnę z całego serca podziękować za wzór obywatelskiej postawy, za odwagę i determinację w trosce o dobro wspólne. Wszystkich, którzy biorą udział w dzisiejszej uroczystości, serdecznie pozdrawiam. Niech pamięć o bohaterach „Solidarności” będzie dla nas nieustannie inspiracją w staraniach o pomyślność naszej Ojczyzny.

Z WYKAZAMI KAMENI I STAPACII

ZA AKTYWNOŚĆ, WYTRWAŁOŚĆ, EFEKTYWNOŚĆ

Jarosław Klajman - od 1989 roku działa w NSZZ „Solidarność” w Zakładzie Elektrociepłowni w Bielsku-Białej, obecnie spółce Tauron Ciepło Zakład Wytwarzania Bielsko-Biała.

Zarząd Regionu Podbeskidzie NSZZ „Solidarność” postanowił przyznać kol. Jarosławowi Klajmanowi tytuł „Związkowiec Roku 2017”:

- za wieloletnią, aktywną działalność w zakładowych, regionalnych i krajowych strukturach NSZZ „Solidarność”;
- za aktywność przy przekształceniach własnościowych swego zakładu pracy oraz przy tworzeniu zapisów zakładowego układu zbiorowego pracy spółki Tauron Ciepło;
- za wytrwałą, efektywną obronę każdego miejsca pracy oraz za walkę o umożliwienie dalszej działalności Elektrociepłowni w Czechowicach-Dziedzicach, podjętą w 2016 roku, a także na przełomie 2017 i 2018 roku;
- za nieustanną działalność promującą „Solidarność”, której efektem jest stały wzrost liczby członków Podzakładowej Organizacji Związkowej NSZZ „Solidarność”,
- za osobiste zaangażowanie w szereg lokalnych inicjatyw związkowych, społecznych, kulturalnych i religijnych na Podbeskidziu.

Jarosław Klajman przez lata pełnił kolejno funkcje członka Komisji Zakładowej, wiceprzewodniczącego, a od 2012 roku przewodniczącego Podzakładowej Organizacji Związkowej NSZZ „Solidarność”. W kadencji 2010-2014 był członkiem Zarządu Regionu Podbeskidzie NSZZ „Solidarność”, a w następnej członkiem Regionalnej Komisji Rewizyjnej NSZZ „Solidarność” Regionu Podbeskidzie. Jest także członkiem Komisji Rewizyjnej Krajowej Sekcji Elektrowni i Elektrociepłowni NSZZ „Solidarność”.

ZMARŁ RYSZARD PENKALA

W czwartek, 1 lutego, w wieku 67 lat zmarł w Bielsku-Białej Ryszard Penkala, jeden z liderów podziemnej, a potem już jawnej „Solidarności” w bielskiej Fabryce Samochodów Małolitrażowych.

Ryszard Penkala pracował w FSM od 1973 roku (wcześniej był zatrudniony między innymi w Cukrowni Chybie, na kolei w Bielsku-Białej oraz w Bispolu). W działalność związkową w pełni zaangażował się dopiero w czasach najbardziej niebezpiecznych – po wprowadzeniu stanu wojennego. Kolportował podziemne gazetki, zbierał składki, organizował protesty. We wrześniu 1988 roku był jednym z inicjatorów – obok między innymi Jana Frączka i Andrzeja Kralczyńskiego – reaktywowania jawnej, choć wciąż w świetle ówczesnego prawa nielegalnej, „Solidarności” w bielskim, największym zakładzie FSM. Przez pierwszy rok był jej przewodniczącym, a potem, przez kolejne sześć lat, wiceprzewodniczącym. Był też aktywny w regionalnych i ogólnopolskich strukturach tego związku. W 1998 roku przeszedł na rentę.

Za swą pod- i nadziemną działalność Ryszard Penkala został uhonorowany Krzyżem Wolności i Solidarności oraz tytułem „Zasłużonego dla Solidarności Podbeskidzia”.

Pogrzeb zmarłego związkowca odbył się w Bielsku-Białej we wtorek, 6 lutego - dokładnie w 37. rocznicę zakończenia podbeskidzkiego strajku generalnego, w którym Ryszard Penkala aktywnie uczestniczył.

KRZYŻE DLA ZASŁUŻONYCH

Dariusz Dudek (na zdjęciu po lewej) jest członkiem NSZZ „Solidarność” od 1980 roku. Od 1982 roku nieprzerwanie pracuje w Kopalni Węgla Kamiennego „Silesia” w Czechowicach-Dziedzicach, czyli dzisiejszym Przedsiębiorstwie Górniczym Silesia. W latach 1990 - 1998 był członkiem Komisji Zakładowej, od 1998 przez dwie kadencje pełnił funkcję zastępcy przewodniczącego Komisji Zakładowej, a od 2006 roku jest jej przewodniczącym. W latach 1998-2006 był członkiem Zarządu Regionu Podbeskidzie NSZZ „Solidarność”, a od 2010 roku jest delegatem Podbeskidzia na Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”.

W 2003 roku Dariusz Dudek był współorganizatorem bezprecedensowego w skali całego kraju dziewięciodniowego podziemnego strajku pracowników kopalni Silesia w obronie kopalni przed likwidacją. Protest ten zakończył się 3 czerwca 2003 roku pełnym sukcesem związkowców – kopalnia ocalała i istnieje do dzisiaj.

Nagrodzony tytułem „Związkowca Roku Podbeskidzia” w roku 2009 za niezłomną postawę w ratowaniu miejsc pracy i obronę kopalni Silesia przed likwidacją. Współpomysłodawca i współzałożyciel spółki pracowniczej pod nazwą Przedsiębiorstwo Górnicze SILESIA, która jako pierwsza w Polsce w 2010 roku wraz z czeskim inwestorem strategicznym EPH nabyła kopalnię Silesia od Kompanii Węglowej czyniąc ją tym samym pierwszą prywatną kopalnią w Polsce.

Dariusz Dudek jest uczestnikiem licznych konferencji i sympozjów na temat prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych poprzez spółki pracownicze, organizowanych zarówno przez związek jak i instytucje naukowe, w tym unijne.

Oprócz statutowej działalności związkowej jest aktywny w samorządzie miejskim w Czechowicach-Dziedzicach – był członkiem Zarządu osiedla oraz radnym Rady Miejskiej. Był i jest nadal jest współorganizatorem licznych imprez dla dzieci oraz społeczności lokalnej.

Piotr Górny (na zdjęciu po prawej stronie) jest członkiem „Solidarności” od 1989 roku, a od 1999 roku pełni funkcję przewodniczącego Międzyzakładowej Komisji NSZZ „Solidarność” Bulten Polska - Shiloh w Bielsku-Białej czyli dawnej Bielskiej Fabryce Wyrobów Śrubowych Bispol. Od wielu kadencji jest delegatem na Walne Zebranie Delegatów Regionu Podbeskidzie, a także członkiem Zarządu Regionu Podbeskidzie. Od lat aktywnie działa w regionalnych i krajowych strukturach branżowych – obecnie pełni funkcje przewodniczącego Regionalnej Sekcji, a także wiceprzewodniczącego Sekcji Krajowej Branży Metalowców NSZZ „Solidarność”.

Od wielu lat pracę związkową z powodzeniem łączy z ofiarną działalnością na rzecz poprawy warunków bezpieczeństwa i higieny pracy, zarówno w swym zakładzie, jak też w swej branży, na szczeblu regionu i kraju. Prowadzi liczne szkolenia z zakresu bhp dla zakładowych społecznych inspektorów pracy. W 2006 roku był pomysłodawcą i założycielem Klubu Społecznego Inspektora Pracy przy Zarządzie Regionu Podbeskidzie NSZZ „Solidarność”.

Za swoją działalność dla Społecznej Inspekcji Pracy zostaje w 2010 roku wyróżniony odznaką „Za zasługi dla Ochrony Pracy”, a Zarząd Regionu Podbeskidzie w 2014 roku uhonorował go tytułem „Zasłużony dla podbeskidzkiej Solidarności”.

Piotr Górny jest symbolem związkowca, który w codziennej związkowej pracy łączy pasję z rzetelną wiedzą. Jego działalność, determinacja i konsekwencja w działaniu przynoszą wymierne efekty w postaci coraz lepszych, bardziej bezpiecznych warunków pracy w wielu zakładach nie tylko naszego regionu. Nie sposób przecenić tej działalności, która pozwoliła uniknąć wielu dramatów, wielu ludzkich tragedii.

Od lat angażuje się też w działalność społeczną oraz artystyczną, będąc aktywnym członkiem bielskiego chóru Zew.

ZIMOWE ZWYCIĘSTWO

Trzydzieści siedem lat temu, rannem 6 lutego 1981 roku, podpisaniem porozumienia w świetlicy bielskiej „Bewelany” zakończył się strajk generalny podbeskidzkiej „Solidarności”. Protest ten trwał długie dziesięć dni, a swym zasięgiem objął niemal całe województwo bielskie. Szacuje się, że strajkowało ponad 400 zakładów pracy i instytucji – łącznie blisko 200 tysięcy ludzi! Wielu z nich do dziś pamięta tamte dni...

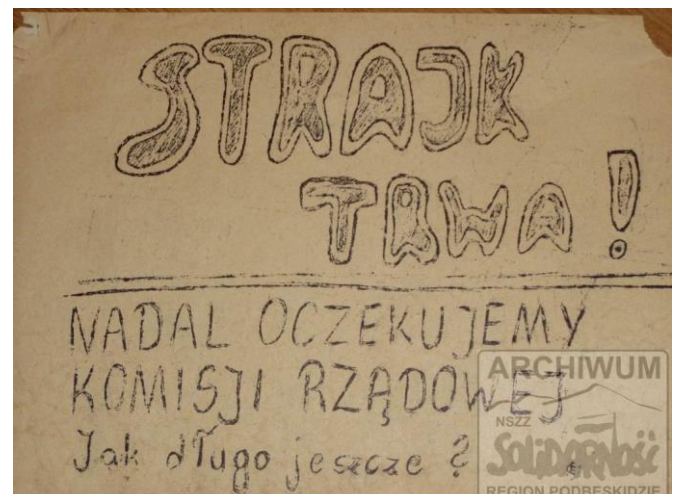
Podbeskidzki strajk był pierwszą w skali całej Polski akcją o charakterze czysto politycznym, gdyż skierowaną przeciwko nadużyciom i pospolitym przestępstwom ludzi z ówczesnego aparatu władzy, funkcjonariuszy komitetów miejskiego i wojewódzkiego PZPR, a nawet zwierzchnikom milicji i służby bezpieczeństwa. – W tamtych czasach wszyscy w Polsce wiedzieli, że władza oszukuje i kradnie. Każdy o tym mówił, ale sztuką było to udowodnić. Nam się to udało – wspominał po latach tamten czas Patrycjusz Kosmowski, ówczesny przewodniczący Międzyzakładowego Komitetu Założycielskiego NSZZ „Solidarność”.

Przypomnijmy pokrótce chronologię tamtych zdarzeń. Zarzuty związkowców, podniesione po raz pierwszy pod koniec listopada 1980 roku, dotyczyły między innymi czerpania korzyści materialnych z racji zajmowanych stanowisk, nieprawidłowości przy przydziale lub sprzedaży mieszkań i budynków, oszustw podatkowych oraz nieprawidłowości w rozdziale talonów samochodowych i parceli budowlanych.

W połowie stycznia 1981 roku specjalna komisja Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bielsku-Białej potwierdziła w swym opasłym, blisko 150-stronicowym raporcie znakomitą większość zarzutów i wystąpiła z wnioskiem o podciągnięcie do odpowiedzialności służbowej osób, „które działając w administracji pań-

stwowej szczebla wojewódzkiego i podstawowego dopuścić się rażących niedociągnięć wykazanych w sprawozdaniu”.

Nic takiego się jednak nie stało. Nie pomogły monity, słane przez podbeskidzką „Solidarność” do Warszawy, na nic zdały się prośby i groźby. W poniedziałek, 26 stycznia 1981 roku, doszło w Bielsku-Białej do dwugodzinnego strajku ostrzegawczego, a gdy i on nie przyniósł spodziewanego efektu, następnego dnia rozpoczął się bezterminowy strajk okupacyjny, który z każdym dniem obejmował coraz to nowe zakłady pracy.

Strajkową centralą była świetlica Zakładów Przemysłu Wełnianego „Bewelana” w Bielsku-Białej. Tam ulokował się kierowany przez Patrycjusza Kosmowskiego 107-osobowy Międzyzakładowy Komitet Strajkowy reprezentujący załogi wytypowanych zakładów pracy z Bielska-Białej, Żywca, Skoczowa, Kęt, Andrychowa i Oświęcimia.

Centralne władze partyjne długo nie chciały dopuścić do podpisania porozumienia, obawiając się, że spełnienie żądań strajkujących, a więc odsunięcie od władzy skompromitowany układ z komitetów, będzie precedensem do podobnych działań w innych regionach kraju. Lech Wałęsa, który początkowo także był przeciwny podbeskidzkiemu strajkowi, w końcu przyjechał do Bielska-Białej. Widząc determinację całego regionu poparł postulaty i wraz ze strajkującymi w „Bewelanie” czekał na wynik negocjacji prowadzonych przez komisję rządową oraz MKS.

Rozmowy raz po raz były zrywane. Sytuacja stawała się coraz bardziej dramatyczna. Rosło napięcie, związkowcy zaczęli obawiać się rozwiązania siłowego. Zapalną sytuację rozwiązała misja mediacyjna, której na prośbę Lecha Wałęsy podjął się sekretarz Episkopatu Polski biskup Bronisław Dąbrowski.

W nocy z 5 na 6 lutego przyjechał do Bielska-Białej z propozycją rozwiązania, które oznaczając pełne zwycięstwo „Solidarności” pozwalało także władzy wyjść z twarzą z tego konfliktu. Pomysł był prosty: dzięki poręce Kościoła związkowcy kończą protest, a dopiero wówczas premier „dobrowolnie” odwołuje skompromitowanych urzędników.

Ostatnie rozmowy zakończyły się nad ranem w piątek, 6 lutego 1981 roku - podpisano porozumienie, które kończyło strajk i faktycznie doprowadziło do odwołania szeregu urzędników partyjnych i administracyjnych.

Strajk na Podbeskidziu pokazał siłę związku oraz determinację społeczeństwa z uporem domagającego się respektowania prawa także od przedstawicieli władzy, a zwłaszcza nomenklatury partyjnej. Nie bez powodu jednym z najbardziej popularnych haseł tamtego strajku była parafraza strof Juliana Tuwima: „Niech prawo zawsze prawo znaczy – dla wszystkich!”.

Artur Kasprzykowski

Ustawa o ograniczeniu handlu w niedziele

PREZYDENT ANDRZEJ DUDA PODPISAŁ...

30 stycznia 2018 roku w Pałacu Prezydenckim Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Andrzej Duda podpisał ustawę o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz niektóre inne dni. Jest to realizacja (choć na razie tylko częściowa) inicjatywy, podjętej przez NSZZ „Solidarność”. Od 1 marca 2018 roku w każdym miesiącu będą dwie niedziele handlowe – pierwsza i ostatnia. Od 1 stycznia 2019 roku będzie to tylko jedna niedziela w miesiącu – ostatnia. Z kolei od 1 stycznia 2020 roku będzie obowiązywał zakaz handlu we wszystkie niedziele z wyjątkiem siedmiu w roku. Wyjątkiem będą dwie niedziele handlowe przed świętami Bożego Narodzenia, jedna przed Wielkanocą i cztery ostatnie niedziele: stycznia, kwietnia, czerwca oraz sierpnia.

– Kiedy przed wielu laty byłem jeszcze chłopcem, to było w czasach, które określamy jako „słusznie minione”, była audycja „Teleskanek”. I tam była taka piosenka „Niedziela z tatą, niedziela z mamą to najpiękniejszy w tygodniu dzień...”. Zachłysłaliśmy się tym wolnym rynkiem, wzrostem zamożności, wolnością, suwerennością, wszystkim tym, czego przez dziesięciolecia Polska nie miała. Ale w tym procesie zaszły też takie zmiany, które nie były dobre z punktu widzenia istotnych wartości, w szczególności związane z rodziną. Powszechny handel w niedziele, który oznacza konieczność dla pracowników konieczność opuszczenia rodziny w ten dzień, który niegdyś był dniem wolnym. Parę miesięcy temu, kiedy robiłem zakupy z żoną w naszym osiedlowym sklepie, gdzie jesteśmy znanymi klientami, jedna z pań zapytała mnie, czy podpiszę ustawę o ograniczeniu handlu. Podziękowałem mi w imieniu swoim i pracowników. To moment bardzo istotny. Moment pokazania solidarności. Dziękuję za tę inicjatywę ustawodawczą, dziękuję „Solidarności”, dziękuję min. Rafalskiej. Dziękuję premier Beacie Szydło i Mateuszowi Morawieckiemu za mądre podejście do tej ustawy – mówił prezydent Andrzej Duda podczas uroczystości podpisania ustawy.

– Na tę chwilę czekaliśmy długo. Milion dwieście tys. pracujących w handlu czekało na ten moment. Jestem bardzo wzruszony, że w tak uroczystej formule złożył Pan podpis, Panie Prezydencie. Ostatnim tak ważnym dla nas podpisem było przywrócenie wieku emerytalnego, za co również dziękujemy. To w przeciagu 28 lat trzeci projekt obywatelski, który przeszedł całą procedurę do podpisu prezydenta. I we wszystkich 3 projektach uczestniczyła Solidarność. 2005 rok – emerytury górnicze. 2010 rok – święto Trzech Króli. I ta ostatnia inicjatywa. To wielki krok do przodu w kierunku cywilizacji, jeśli chodzi o podmiotowe, a nie przedmiotowe traktowanie pracowników. Jestem bardzo wzruszony, bo jak przypomnę sobie ciężką drogę, którą przeszliśmy od zbierania podpisów, po podpis Pana Prezydenta to mogliśmy mieć moment zwątpienia. Ale prowadziliśmy dialog – z rządem, na komisjach sejmowych. Bardzo dziękuję za ten kompromis, bo były trudne momenty. Dziękuję, że na żadnym etapie procedowania tej ustawy, Pan Prezydent nigdy nie miał wątpliwości, że trzeba ograniczyć handel w niedziele. Pani minister, dziękuję pani za ciężką pracę i wkład w tę ustawę. Dziękuję,

że idziemy w pozytywnym kierunku. Dziękuję klubowi PiS za poparcie tego projektu. A tym, którzy głosowali przeciw – opozycji – podziękuję pracownicy. Chciałbym się zwrócić do przedsiębiorców, którzy będą usiłovali omijać te przepisy. Radzę im skupić się na poprawie warunków pracy w handlu, bo wspólnie z Inspekcją Pracy będziemy pilnować, aby przepisy były respektowane. Teraz będziemy się starać, aby kolejne grupy zawodowe mogły spędzać niedziele ze swymi rodzinami. Niedziela to wspaniały dzień dla rodziny. I ta ustawa, dziś podpisana, to dopełnienie programu 500+. Bardzo za to dziękujemy – powiedział przewodniczący NSZZ Solidarność Piotr Duda.

Od 1 marca 2018 roku w każdym miesiącu będą dwie niedziele handlowe – pierwsza i ostatnia. Od 1 stycznia 2019 roku będzie to tylko jedna niedziela w miesiącu – ostatnia. Z kolei od 1 stycznia 2020 roku będzie obowiązywał zakaz handlu we wszystkie niedziele z wyjątkiem siedmiu w roku. Wyjątkiem będą dwie niedziele handlowe przed świętami Bożego Narodzenia, jedna przed Wielkanocą i cztery ostatnie niedziele: stycznia, kwietnia, czerwca oraz sierpnia. Ograniczenie handlu w niedziele ma objąć placówki handlowe. Jak napisano w ustawie, należy przez to rozumieć „wszelkie obiekty, w których prowadzona jest sprzedaż towarów i wyrobów w zakresie hurtowym i detalicznym, w tym sprzedaż towarów i wyrobów kupionych w celu ich odsprzedaży w formie sklepów, stoisk, straganów, hurtowni, składów węgla, składów materiałów budowlanych, domów towarowych, domów wysyłkowych, biur zbytu oraz w formie sklepów internetowych”. W ustawie przewidziano katalog włączyć placówek, w których będzie można prowadzić handel w niedziele. Dozwolony on będzie między innymi: w piekarniach, cukierniach, na stacjach paliw płynnych, w kwaciarniach, w sklepach z pamiątkami, w sklepach z prasą, biletami komunikacji miejskiej, wyrobami tytoniowymi, placówkach pocztowych, w hotelach, placówkach kulturalnych i prowadzących działalność sportową. W niedziele zrobimy zakupy między innymi w placówkach handlowych na dworcach, w portach lotniczych, w strefach wolnocłowych, w środkach komunikacji miejskiej. Właściciel sklepu będzie mógł otworzyć go w niedzielę, gdy sprzedaż będzie prowadził osobiście, „we własnym imieniu i na własny rachunek”.

„Solidarność Podbeskidzia”- biuletyn Zarządu Regionu Podbeskidzie NSZZ „Solidarność” (edycja elektroniczna).

Adres redakcji: Zarząd Regionu Podbeskidzie NSZZ „Solidarność”

43-300 Bielsko-Biała ul. Adama Asnyka 19; tel. 33 812 67 90, e-mail: bbial@solidarnosc.org.pl , www.solidarnosc.org.pl/bbial .